

ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับสัมพันธ์ภาพในสังคมของผู้สูงอายุ

The Relationship Between Family Relationship And Social Relationships of The Elderly

พัชรี   ดันศิริ*
 พัสนมณี   คุ่มทวีพร*
 กัญญา ออประเสริฐ**

บทคัดย่อ

การศึกษาคั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับสัมพันธ์ภาพในสังคมของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สูงอายุซึ่งเป็นสมาชิกของโครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 132 คน โดยใช้การสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยมีดังนี้

1. สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้สูงอายุกับผู้สูงอายุในครอบครัวอยู่ในระดับดี พอใช้ และต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 40.1, 30 และ 29.9 ตามลำดับ

2. สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้สูงอายุกับลูกหลานในครอบครัวอยู่ในระดับดี พอใช้ ต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 52.4, 39.7 และ 7.9 ตามลำดับ

3. สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้สูงอายุกับผู้สูงอายุในสังคมอยู่ในระดับดี พอใช้ และต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.1, 26.2 และ 62.7 ตามลำดับ

4. สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้สูงอายุกับคนที่อายุน้อยกว่าในสังคมอยู่ในระดับดี พอใช้ และต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.1, 38.9 และ 50.0 ตามลำดับ

5. สัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับสัมพันธ์ภาพในสังคมของผู้สูงอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กันในเชิงสถิติ

6. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่า มีเพียงภาวะจิตสังคมและลักษณะครอบครัวที่เป็นตัวแปรสามารถทำนายสัมพันธ์ภาพของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 91.51

Abstract

The purpose of this project was to study the relationship of the elderly in family and outside. The sample comprised of 132 elderly who are the member of The Elderly Health Promotion Center, Faculty of Nursing Mahidol University. Interview and questionnaire were used for collecting data. The result revealed that :

1. The relationship of the elderly and the other elderly in their family were good 40.1%, sufficient 30%, and to be improved 29.9%.

2. The relationship of the elderly and their children were good 52.4%, sufficient 39.7%, and to be improved 7.6% .

* ภาควิชาการพยาบาลรากฐาน
 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

** ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์
 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3. The social relationship among the elderly outside the family were good 11.1%, sufficient 26.2%, and to be improved 62.7%.

4. The social relationship between the elderly and youngers outside the family were good 11.1%, sufficient 38.9%, and to be improved 50% .

5. There was no relation between family relationship and social relationship of the elderly.

6. The results of the stepwise multiple regression analysis showed that the relationship of the elderly could be predicted by psychosocial status and family type ($p < 0.05$). The value of prediction was 91.51%